

[Recension] Hopsnackat - folkrörelse på arbetsplatsen

Jag har vid ett antal tillfällen lyssnat till [Frances Tuuloskorpi](#) då hon berättat om [Folkrörelselinjen](#) - hur man samlar den kollektiva styrkan på arbetsplatsen. Senast var i våras då min fackklubb för brevbärare på Posten bjöd in Tuuloskorpi till att prata på en ombudskonferens där vi skulle planera en gemensam aktion på våra arbetsplatser i klubbområdet i Södra Stockholm. Tuuloskorpi är väldigt inspirerande att lyssna på och hon har många tips på bra strategier för att få med sig alla på arbetsplatsen, även de timanställda vikarierna som lätt glöms bort i sådana sammanhang. Tuuloskorpi är noga med att hela tiden påminna om folkrörelsens perspektiv:

Om de som står längst bak kommer i rörelse, så driver de alla andra framför sig.

Förra året [recenserade](#) HBT-sossen antologin [Efter ett kvartssekel av nederlag](#), i vilken Tuuloskorpi är en av de deltagande författarna. Nu har hon samlat ihop material till en egen antologi, [Hopsnackat](#). Boken är första delen i en planerad serie på temat Folkrörelse på arbetsplatsen, och är en antologi med 35 berättelser om på lokal facklig kamp på olika typer av arbetsplatser. Det är anonyma berättelser om kollektiva aktioner i allt från restaurangkök, sopåkerier och bilfabriker till den fantastiska berättelsen om de anställda på en bingosite. De hade aldrig träffat varandra utom på nätet, den fackliga traditionen var lika med noll, och de lyckades ändå gemensamt agera mot arbetsgivaren så att de allihop fick upp sin lön.

Min favorit är historien om storköket där chefen ändrade rutinerna för hur personalen skulle packa maten utan att lyssna på argumenten från de som utförde arbetet om att det faktiskt inte fungerade att jobba på det nya sättet. Chefen menade då helt enkelt att de skulle jobba snabbare. Personalen kom gemensamt överens om att de skulle lyda chefens order om tillvägagångssätt till punkt och pricka, vilket fick till följd att allting blev väldigt försenat och chaufförer och dagispersonal som väntade på sina leveranser dök upp och frågade vad som pågick. Chefen kom in och skrek "**Det här är det värsta jag varit med om under mina trettio år som chef!**" Jag undrar när, om någonsin, den chefen insåg att det faktiskt var sig själv han kritiserade i sitt utbrott? Historien slutar med att personalen fick återgå till sina gamla, fungerande rutiner.

Förutom berättelser om kollektiva aktioner gentemot arbetsgivaren innehåller antologin även flera bra tips på lokal facklig verksamhet för att fånga upp medlemmarnas frågor och åsikter. Ett exempel är fackstugan, där personer från klubbstyrelsen på utsatta timmar sitter i fikarummet och lyssnar på vad medlemmarna har att säga och diskuterar aktuella frågor. Ett annat exempel kommer från en brödfabrik där alla medlemmar turas om att vara kontaktombud en månad i taget. Gränserna mellan förtroendevald och "vanlig" medlem suddas ut och istället blir alla fackligt aktiva när hela arbetsplatsen flyttar in i facklokalen.

Jag noterar även med glädje att min favoritpoet för tillfället, [Jenny Wrangborg](#), bidragit till antologin med dikten [Beslutet](#).

Med jämna mellanrum håller jag medlemsutbildningar om fackets grunder samt grundutbildning för nya förtroendevalda. En åsikt som vi ofta får höra är att facket är dåliga på att berätta vad vi gör och när vi har lyckats få igenom något. Medlemmarna behöver få veta vad facket gör. Den här boken är full av sådana berättelser som fungerar som inspiration för det lokala fackliga arbetet så att vi därute

kan skapa våra egna berättelser.

Hopsnackat är en enda lång uppvisning i fackföreningsrörelsens gamla motto: *Förenade vi stå - söndrade vi falla!* Jag rekommenderar den varmt till alla som vill ha tips och inspiration för hur ni kan utveckla den fackliga verksamheten lokalt ute på arbetsplatserna.

LO-tidningen har recenserat boken [här](#).

Åsa Einerstam